

“USUTEADUSLIKU AJAKIRJA” LUGEJAILE JA TEGIJAILE

Käesolev “Usuteadusliku Ajakirja” number ei ole esimene. Eelmise numbril ilmumisest on küll möödunud enam kui pool sajandit ja vahepeal võis ju paista, et ajakiri on üldse lõpetanud oma ilmumise. Maailma asjad pole aga tihti sellised, nagu need esimesel pilgul võivad näida. Loodan, et järgmiste numbrite vahe ei ole enam nõnda pikk. “Usuteadusliku Ajakirja” järjekordse numbril ilmumisel tuleks mõelda tänutundega nende eesti usuteadlaste peale, kes oma töö ja isegi oma olemasoluga on suutnud säilitada sideme praeguse ja eelmise numbril vahel, nende peale, kes jäid usuteadlasteks ka siis, kui usuteadusega tegelemine oli tervistkahjustav töö. Tänu neile jätkub meie ajakirja väljaandmine.

Kellele on mõeldud “Usuteaduslik Ajakiri” ja mis on ta eesmärk? Üldine eesmärk oleks eesti usuteaduse edendamine selle sõna kõige laiemas mõttes. Soovime pakkuda lugejaile usuteaduslikku lugemist ning kirjutajaile võimalust ja ka kohustust kirjutada. Nagu ajakirja pealkirigi ütleb, tahab ta olla teaduslik. See tähendab, et siin esitatu ei pruugi alati olla kergesti loetav, vaid nõuab kaasamõtlemist. Ometi ei taha meie väljaanne olla eksklusiivset laadi teaduslik, mis oleks arusaadav vaid kitsale teadlaste seltskonnale. Pigem loodame, et “Usuteaduslik Ajakiri” kujuneb heas mõttes populaarteaduslikuks või aimeliseks nii, et ta oleks loetav kõigile, keda usuteadus tõsiselt huvitab.

“Usuteadusliku Ajakirja” eesmärgiks on olla akadeemiline. Aga usuteadus ei ole võimalik väljaspool tegelikku usku. Seetõttu saab meie ajakiri olla vaid usku tunnistav. Ning selle usu tunnistamise üheks taotluseks peaks olema

mitte eraldavate piiride rajamine vaid pigem erinevate kristlaste ühendamine.

Nagu sõna “ajakiri” ise viitab, on “Usuteaduslik Ajakiri” orienteeritud meie ajale. See kaasaegsus ei saa aga tähendada vaid praegusele hetkele suunatust. Nii usu kui ka usu-teaduse elushoidvad juured on minevikus. Eilse eiramine ja ainult tänasega arvestamine toob tavaliselt kaasa selle, et homme ollakse unustusehõlmas. Seetõttu tahab “Usuteaduslik Ajakiri” olla küll kaasaja jaoks, aga seda vaid mineviku ja tuleviku kontekstis.

Selline kolmekordses pingeväljas olemine on raske. Kui see meil alati ei õnnestu, siis palume oma lugejatelt heatahtlikku pikameelsust. Teadusliku ja aimelise, akadeemilise ja usulise, kaasaegse, minevikulise ja tulevikulise tasakaalustatud ühendamine ei pruugi olla inimlikult üldse võimalik. Inimliku poole pealt vaadatuna on ju ka terve usuteadus võimatu. Jääb üle vaid loota, et Jeesuse ütlus Mt 19:26 toimib ka meie “Usuteadusliku Ajakirja” puhul.

Selleks lugejaile ja kirjutajaile Jumala armu soovides

Alar Laats
peatoimetaja